

Publicerad 2011-06-01 20:13 av Eva Langrath

Foto: Eva Langrath

Finnas

tillsammans har ni alltid gjort
du minns inget annat

tiden går
du är snart tolv
lapphunden börjar bli grå
på bollek tröttnar han fort

er kärlek är fortfarande lika stor
du borrar ditt huvud in i hans päls

ser smärtan i din blick
du vet att tiden går
en dag tar tiden slut

dina tårar kommer
i köket

så går du tillbaka
ni ligger tätt intill
ditt huvud vilar i hans päls

vi sitter i bilen
du och jag

trötta och nöjda
simborgarmärket
klarade vi av

hängande på
bassängkanten
berättar du
om viktiga saker i livet

som att få ärliga svar
undanflykter är det värsta du vet

sen cyklar du runt
och gör konst för mig
på skolgårdens asfaltplan

vi väntar
i solen en stund
du och jag
på att mamma skall komma
tillbaka

*

hon målade en gång en tavla
av bilden på er

hunden och barnet

små barn var svåra
att förstå sig på sa hon ibland

hundar och katter
intog lätt hennes hjärta

och barnen
när de blev större

idag lagade jag
Fina Fisken
efter hennes recept

hon som målade tavlan
på barnet och hunden

hon finns kvar i minnet
i tavlan
i smaken av pepparrot, tomatpuré och muskotnöt

hon skulle säkert
skaka på huvet åt dikten
tänker jag leende

hon var
en sträng kritiker
och hade ett alldeles
eget mått
på vad som fann nåd
inför hennes ögon

hon var den hon var
speciell
på sitt alldeles eget sätt

© Eva Langrath 2011

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Langrath med Poeter.se id #24299 innehar upphovsrätten